

prima instanță – Gh. Mîțu
instanța de apel – M. Guzun, Ala Nogai, V. Brașoveanu

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Botnari Veaceslav în interesele companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bușuleac Mihail împotriva companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni privind anularea ordinului cu privire la concediere, obligarea pîrîtului să modifice prin ordin temeiul eliberării din funcție al reclamantului, încasarea a trei salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea diferenței de salariu neachitat, încasarea indemnizației de concediu diminuate, încasarea compensației de întârziere, încasarea prejudiciului material pentru lipsa forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 prin care s-a respins apelul declarat de compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 25 iunie 2014 Bușuleac Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni prin care a solicitat anularea ordinului nr. 242-c din 31 martie 2014 cu privire la concediere sa, restabilirea în funcția de Director al Departamentului Administrație și Servicii Centralizate, secretar al companiei, încasarea salariului neachitat în perioada de lucru 01 mai – 2013 – 31 martie 2014, încasarea potrivit prevederilor art. 330 din Codul muncii, a compensației de întârziere în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere pînă în ziua adoptării hotărîrii de restabilire în funcție, din salariul neachitat în perioada de lucru 01 mai 2013 – 31 martie 2014, încasarea prejudiciului material pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 01 aprilie 2014 – pînă în ziua adoptării hotărîrii de restabilire în funcție, recalcularea indemnizației de concediu pentru concediul neutilizat în perioada activității sale,

reieșind din rezultatele recalculării salariului mediu, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 5 salarii medii ale reclamantului, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că prin ordinul nr. 20-c din 19 ianuarie 2000 a fost angajat în funcția de consilier al președintelui Consiliului de Administrație al companiei internaționale de asigurări "QBE ASITO" societate pe acțiuni. Ultima funcție în cadrul companiei internaționale de asigurări "Asito" (succesoare în drepturi în drepturi și obligațiuni al companiei internaționale de asigurări "QBE ASITO" societate pe acțiuni), a fost de secretar al Companiei, Director al Departamentului administrație și servicii centralizate.

Prin ordinul nr. 242-c din 31 martie 2014 a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. o) din Codul muncii – semnarea de către conducătorul subdiviziunii a unui act juridic nefondat, care a cauzat prejudicii materiale companiei. Consideră concedierea din funcție ilegală, ordinul de concediere urmînd a fi anulat, iar reclamanul repus în funcție din următoarele considerente.

După cum rezultă din ordinul menționat, i s-a împrutat faptul precum că, Bușuleac Mihail fiind o persoană responsabilă de asigurarea utilizării raționale și eficiente a bazei tehnico-materiale, a admis construcția unui gard cu o lungime de 39,25 metri pe un teren care nu aparține companiei, cheltuind irațional suma de 197 380 lei.

Potrivit art. 1 din Codul muncii, unitatea este o întreprindere, instituție, organizație cu statut de persoană juridică. Departamentul Administrației și Servicii Centralizate nu deține statutul de persoană juridică. În același timp, potrivit art. 5 din Codul fiscal, subdiviziunea este o unitate structurală a întreprinderii, instituției, organizației (filială, reprezentanță, sucursală, secție, magazin, depozit etc.), situată în afara locului ei de reședință de bază, care exercită unele din atribuțiile acesteia. Deși Departamentul Administrației și Servicii Centralizate este o unitate structurală a Companiei, el este situat în incinta companiei și de asemenea nu se încadrează în noțiunea de subdiviziune percepută de legislator în accepțiunea art. 86 alin. (1) lit. b) din Codul muncii.

De asemenea, a invocat că nu a semnat nici un act juridic nefondat, așa după cum prevede art. 86 alin. (1) lit. o) din Codul muncii. După cum rezultă din raportul de audit al unor aspecte al activității companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni, și din ordinul de concediere, atât contractul de antrepriză (de construcție a gardului) din 14 septembrie 2012 cât și acordul adițional la acest contract din 02 noiembrie 2012, precum și devizul-ofertă de executare a lucrărilor de construcție a gardului, ordinul cu privire la trecerea cheltuielilor de construcție a gardului la costul clădirii Oficiului Central au fost semnate de către Managerul General al companiei, de competența căruia țin aceste atribuții. Contrasemnarea unora din aceste documente de către Bușuleac Mihail nu pot servi drept temei de concediere a reclamantului în temeiul articolului nominalizat mai sus. Decizia de construcție a gardului litigios a fost luată conform competenței de Managerul General al companiei, care conform statutului este organul executiv unipersonal al Companiei.

A mai menționat faptul că, construcția gardului litigios la 17 aprilie 2012 a fost avizată de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funcționare a Consiliului municipal Chișinău, iar anterior pe acest teren a fost construit o altă

porțiuni de gard cu pavarea locului de parcare a autovehiculelor din fața clădirii Companiei, amplasate pe adresa B. Bodoni, 57/1. Pentru efectuarea lucrărilor de construcție anterioară a gardului și pavarea unei părți a teritoriului, spre deosebire de cazul litigios, în viziunea actualului management banii ”s-au cheltuit justificat” și nimeni nu a fost pedepsit pentru utilizarea lor irațională, utilizând în acest sens, standarde duble în problema dată.

A mai menționat că, Compania internațională de asigurări ”Asito” societate pe acțiuni dispune de o serie de clădiri cu drept de proprietate, inclusiv și clădirea în care este amplasat personalul aparatului Central al Companiei. Din cele 6 etaje, celelalte 5 etaje, aproximativ 5000 mp, se transmit în locațiune. Construcția gardului, pavarea teritoriului pentru parcare a autovehiculelor chiriașilor, instalarea ghișeului pentru pază și a barei de limitare a accesului carosabil din str. B. Bodoni, 57/1 s-au efectuat în interes comercial, pentru ridicarea atractivității și imaginii Companiei, crearea bunelor condiții pentru chiriași. Pedepsirea lui Bușuleac Mihail prin concediere pentru ”utilizare nejustificată a 197 380 lei” pentru construcția gardului a fost pur și simplu un temei de eliberare a unei persoane incomode pentru noua conducere a companiei, încununând cu succes procesul de concediere a conducerii Companiei, întregii componente a Consiliului de Administrație de până la 10 mai 2013, precum și a membrilor Consiliului de Supraveghere desemnați din rîndul salariaților.

Totodată, au invocat și o serie de încălcări ce țin de procedura de concediere. Potrivit art. 208 din Codul muncii, până la aplicarea sancțiunii disciplinare angajatorul este obligat să ceară salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Contrar acestor prevederi legale, nimeni nu a cerut de la Bușuleac Mihail nici o explicație cu privire la construcția gardul de pe str. B. Bodoni, 57/1, mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 209 Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, ca regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună din ziua constatării ei. Contrar acestor prevederi legale, Bușuleac Mihail a fost concediat pentru pretensele încălcări comise în septembrie – decembrie 2012. Concedierea s-a efectuat peste un an și 3 luni din momentul construcției gardului, adică cu încălcarea evidentă a termenilor prevăzuți de legislația muncii.

Conform art. 87 din Codul muncii, concedierea salariaților membrii ai sindicatelor, în cazurile stipulate de art. 86 alin. (1) lit. c), d), e), g) și h) pot avea loc doar cu acordul preliminar scris al organului sindical din unitate. În celelalte cazuri, inclusiv în cazul concedierii lui Bușuleac Mihail, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. o) din Codul muncii, concedierea se admite doar după concedierea prealabilă a organului sindical din unitate. Deși Bușuleac Mihail era membru de sindicat, la concediere nu a fost consultat organul sindical al unității, prin ce grav a încălcat prevederile art. 87 din Codul muncii.

Subsecvent, a fost invocată încălcarea flagrant a prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii, care interzice concedierea salariatului pe perioada aflării acestuia în concediu medical. Deși, la momentul concedierii Bușuleac Mihail se afla în concediu medical, pîrîtul nu a ținut cont de acest fapt și a semnat ordinul de concediere.

În calitate de Director al Departamentului Administrație și Servicii Centralizate și Secretar al Companiei prin acțiunile sale nu a încălcat disciplina muncii, care ar putea servi drept temei pentru concediere.

Conform art. 90 din Codul muncii în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă, precum și în compensarea prejudiciului moral cauzat. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată și nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral este necesar de ținut cont de acțiunile concrete ale angajatorului legate de concedierea nelegitimă, de faptul că angajatorul îl impunea pe Bușuleac Mihail să scrie cerere de eliberarea din propria inițiativă, căutând diferite motive, iar ulterior le-a inventat, aceste acțiuni au fost întreprinse împotriva reclamantului ca persoană cu funcție de răspundere. Până la concediere a fost transferat într-un alt birou împreună cu alte 4 persoane, i-au fost limitate atribuțiile de serviciu. Atitudinea reprezentanților pârîului a fost una denigratoare și de umilință.

La 28 noiembrie 2008 Consiliul de Administrație a adoptat hotărîrea nr. 87 cu privire la remunerarea specialiștilor Aparatului executiv al Companiei prin care a implementat noi condiții de retribuire a muncii salariaților Companiei. Potrivit pct. 1.1. din Regulamentul cu privire la remunerarea specialiștilor aparatul executiv al companiei, aprobat prin hotărîrea sus-menționată, salariul specialiștilor se calculează conform comisionului individual față de volumul încasărilor efective din prime, ajustat în dependență de executarea prognozei rezultatului subscrierii pe companie, în luna gestionară. Hotărîrea menționată a și servit drept temei de semnare de către Bușuleac Mihail și compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni un acord adițional la contractul individual de muncă. Începînd cu data implimentării acestor condiții de retribuire a muncii și pînă în luna aprilie 2013, salariul specialiștilor companiei a fost calculat corect. Dar odată cu schimbarea managementului, din mai 2013 și pînă la concedierea lui Bușuleac Mihail, salariul a fost calculat în mod arbitrar, la discreția conducerii companiei, ignorîndu-se legislația muncii în domeniul salarizării, contractul colectiv și cel individual de muncă. În această perioadă de timp pârîtul a atestat o datorie la salariu, care urmează a fi încasată prin hotărîrea de judecată. Conducerea companiei a încălcat grav legislația muncii în domeniul salarizării – Codul muncii și contractul individual de muncă, dat fiind faptul, că angajatorul nu a achitat deplin pînă în prezent mărimea salariului ce i se cuvenea conform contractului individual de muncă.

În conformitate cu art. 330 alin. (2) din Codul muncii în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului cuvenit salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întîrziere 0,1% la sută din suma neplătită în termen. Pentru neplata integrală a salariului în perioada 01 mai 2013 – 31 martie 2014 de la pârît urmează de încasat compensația de întîrziere prevăzută de art. 330 din Codul muncii.

Suplimentar, a invocat că potrivit ultimului contract individual de muncă nr. 1-PS/306 din 17 decembrie 2007, modificat prin acordul suplimentar din 15 decembrie 2008 cu începerea de la 01 ianuarie 2009, cuantumul salariului constituia un comision în mărime de 0,230% din volumul încasărilor efective pe luna destinară (f.d. 3-10, Vol. I).

Prin cererea din 23 octombrie 2014 Bușuleac Mihail a solicitat încasarea de la pîrît a salariului neachitat în perioada 01 mai 2013 – 31 martie 2014 în cuantum de 210 782, 10 lei, compensația de întârziere potrivit art. 330 din Codul muncii în cuantum de 63 554, 75 lei, prejudiciul pentru lisa forțată de la serviciu pentru perioada 01 aprilie 2014 – 22 octombrie 2014 în cuantum de 247 142, 59 lei, diferența indemnizației de concediu pentru 17 zile de concediu ordinar și 78 de zile pentru concediu neutilizat în cuantum de 78 306,44 lei, prejudiciul moral în cuantum de 179 314, 25 lei, iar în total de încasat de la pîrît 794 688,53 lei (f.d. 127, Vol. I).

La 24 aprilie 2015 Bușuleac Mihail a înaintat cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat anularea ordinului nr. 242-c din 31 martie 2014 cu privire la concediere, restabilirea lui Bușuleac Mihail în funcția de Director al departamentului Administrație și Servicii Centralizate, Secretar al Companiei Internaționale de Asigurări "Asito" societate pe acțiuni, încasarea salariului neachitat pentru perioada de lucru 01 mai 2013 – 31 martie 2014, în cuantum de 209 631, 56 lei, încasarea potrivit prevederilor art. 330 din Codul muncii a compensației din salariul neachitat în termen pentru perioada 01 mai 2013 – 31 aprilie 2015 în cuantum de 142 025,90 lei, încasarea prejudiciului material pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada de 01 aprilie 2014 – ziua restabilirii în funcție în cuantum de 441 536,26 lei, recalcularea și încasarea indemnizației de concediu pentru concediul neutilizat în perioada 24 ianuarie 2011 – 31 martie 2014 precum și pentru zilele de sărbătoare conform art. 11 din Codul muncii pentru perioada de 01 mai 2013 – 31 martie 2014 în cuantum de 85 650, 68 lei, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 5 salarii medii lunare, calculate corespunzător contractului individual de muncă în cuantum de 171 475, 10 lei, încasarea cheltuielilor de judecată legată de plata asistenței juridice în cuantum de 3 800 lei, în total de încasat de la pîrît suma de 1 051 319,50 lei (f.d. 215-216, Vol. I).

La 09 iunie 2015 Bușuleac Mihail a depus cerere de modificare a acțiunii prin care a solicitat acceptarea modificării cererii de chemare în judecată în ceea ce privește refuzul lui Bușuleac Mihail de restabilire la locul de muncă, obligarea pîrîtilui să modifice temeiul eliberării din funcție, substituind concedierea în baza art. 86 alin. (1) lit. o) Codul muncii cu demisia din propria inițiativă în baza art. 85 Codul muncii modificînd astfel și înscrierea în carnetul de muncă, încasarea în conformitate cu art. 90 alin. (4) din Codul muncii a 3 salarii medii lunare în locul restabilire la locul de muncă, în rest și-a menținut cerințele (f.d. 3,4 Vol. II).

La 09 octombrie 2015 Bușuleac Mihail a depus cerere suplimentară prin care a solicitat anularea ordinului nr. 242-c din 31 martie 2014 cu privire la concediere, obligarea pîrîtilui să modifice prin ordin temeiul eliberării din funcție, substituind concedierea în baza art. 86 alin. (1) lit. o) Codul muncii – semnarea de către conducătorul subdiviziunii a un act juridic nefondat, care a cauzat prejudicii materiale companiei cu demisia – art. 85 Codul muncii, modificînd astfel și

înscrisura respectivă în carnetul de muncă, încasarea în conformitate cu art. 90 alin. (4) din Codul muncii a 3 salarii medii lunare în locul la restabilirea la locul de muncă în cuantum de 103 485, 06 lei, încasarea diferenței de salariu neachitat pentru perioada de lucru 01 mai 2013 – 31 martie 2014 în cuantum de 209 631,56 lei, încasarea indemnizației de concediu pentru perioada 24 ianuarie 2011-31 martie 2014 precum și pentru zilele de sărbătoare conform art. 111 din Codul muncii pentru perioada 01 mai 2013 – 31 martie 2014 în cuantum de 85 650,68 lei, încasarea potrivit prevederilor art. 330 din Codul muncii, a compensației de întârziere în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din salariul neachitat în termen pentru perioada 01 mai 2013 – 27 octombrie 2014 în cuantum de 196 597, 21 lei, încasarea prejudiciului material pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 01 aprilie 2014 – 05 octombrie 2015 în cuantum de 650 954, 40 lei, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 5 salarii medii lunare, calculate corespunzător contractului individual de muncă în cuantum de 172 475, 10 lei, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3800 lei pentru plata asistenței juridice și 306 lei achitați pentru certificatul Agenției Relații Funciare și Cadastru și 11,70 lei cheltuieli poștale, în total 4117,7 lei (f.d.36-44, Vol. II).

În motivarea cererii suplimentare de chemare în judecată au fost invocate motivele similare stipulate în cerere de chemare în judecată inițială.

La 02 noiembrie 2015 Bușuleac Mihail a mai depus o cerere de concretizare a acțiunii prin care a solicitat anularea ordinului nr. 242-c din 31 martie 2014 cu privire la concediere, obligarea pârîtului să modifice prin ordin temeiul eliberării din funcție, substituind concedierea în baza art. 86 alin. (1) lit. o) Codul muncii – semnarea de către conducătorul subdiviziunii a unui act juridic nefondat, care a cauzat prejudicii materiale companiei cu demisia – art. 85 Codul muncii, modificînd astfel și înscrierea respectivă în carnetul de muncă, încasarea în conformitate cu art. 90 alin. (4) din Codul muncii a 3 salarii medii lunare în locul la restabilirea la locul de muncă în cuantum de 103 485, 06 lei, încasarea diferenței de salariu neachitat pentru perioada de lucru 01 mai 2013 – 31 martie 2014 în cuantum de 209 631,56 lei, încasarea indemnizației de concediu pentru perioada 24 ianuarie 2011-31 martie 2014 precum și pentru zilele de sărbătoare conform art. 111 din Codul muncii pentru perioada 01 mai 2013 – 31 martie 2014 în cuantum de 85 650,68 lei, încasarea potrivit prevederilor art. 330 din Codul muncii, a compensației de întârziere în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din salariul neachitat în termen pentru perioada 01 mai 2013 – 02 noiembrie 2015 în cuantum de 198 373, 42 lei, încasarea prejudiciului material pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 01 aprilie 2014 – 02 noiembrie 2015 în cuantum de 657 705, 04 lei, încasarea prejudiciului moral în cuantum de 5 salarii medii lunare, calculate corespunzător contractului individual de muncă în cuantum de 172 475, 10 lei, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3800 lei pentru plata asistenței juridice și 306 lei achitați pentru certificatul Agenției Relații Funciare și Cadastru și 11,70 lei cheltuieli poștale, în total 4117,7 lei (f.d. 60-62, Vol. II).

Prin hotărîrea din 02 noiembrie 2015 Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Bușuleac Mihail împotriva companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni, a anulat ordinul companiei internaționale străine de asigurări "Asito" societate pe

acțiuni nr. 242-c din 31 martie 2014 cu privire la concediere d-lui Mihail Bușuleac, a obligat compania internațională străină de asigurări "Asito" societate pe acțiuni să modifice prin ordin temeiul eliberării din funcție al reclamantului Bușuleac Mihail, substituind concedierea în baza art. 86 alin. (1) lit. o) din Codul muncii – semnarea de către conducătorul subdiviziunii a unui act juridic nefondat, care a cauzat prejudicii materiale companiei, cu demisia – art. 85 Codul muncii cu obligarea modificării înscrierii corespunzătoare în carnetul de muncă al reclamantului, a încasat de la compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni în beneficiul lui Bușuleac Mihail a trei salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă în sumă de 103 485,06 lei, diferența de salariu neachitată pentru perioada de lucru 01 mai 2013 – 31 martie 2014 în sumă de 209 631, 56 lei, indemnizația de concediu diminuată pentru perioada 24 ianuarie 2011-31 martie 2014, precum și pentru zilele de sărbătoare pentru perioada 01 mai 2013 – 03 martie 2014 în cuantum de 85 650, 68 lei, compensația de întârziere în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din salariu neachitat în termen pentru perioada 01 mai 2013 – 02 noiembrie 2015 în cuantum de 198 373, 42 lei, prejudiciul material pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 01 aprilie 2013 – 02 noiembrie 2015 în cuantum de 657 705,04 lei, prejudiciul moral în cuantum de un salariu mediu lunar al reclamantului în sumă de 34 495,02 lei și cheltuieli judiciare sub forma cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 800 lei, 306 lei, achitați pentru certificatul din Registrul bunurilor imobile și 11, 70 lei cu titlul de cheltuieli poștale, în total 1 293 458, 48 lei (f.d. 81, Vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015, compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni la 02 noiembrie 2015 a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 ca fiind neîntemeiată cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă respingerea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Bușuleac Mihail către compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni (f.d. 93, Vol. II).

Prin decizia din 15 martie 2016 Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni și a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 noiembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Bușuleac Mihail către compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni privind anularea ordinului cu privire la concediere, obligarea pârâtului să modifice prin ordin temeiul eliberării din funcție a reclamantului, încasarea a trei salarii medii lunare în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea diferenței de salariul neachitat, încasarea indemnizației de concediu diminuate, încasarea compensației de întârziere, încasarea prejudiciului material pentru lipsa forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor judiciare (f.d./ 163, Vol. II).

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, la 03 mai 2016, avocatul Botnari Veaceslav în interesele companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni a depus recurs asupra deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 și a hotărârii Judecătorei Rîșcani din 02 noiembrie 2015 cu pronunțarea unei încheieri de scoatere de pe rol a cererii de chemare în

judecată, sau în cazul în care Colegiul va considera că nu sunt temeiuri de a fi emisă o astfel de solicitare, emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea ca fiind tardivă și neîntemeiată, cu dispunerea încasării din contul intimatului a cheltuielilor de judecată suportate de către recurent.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că atât instanța de apel cât și instanța de fond a aplicat eronat normele materiale și procesuale.

În acest sens, au relevat că Bușuleac Mihail a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. o) din Codul muncii - semnarea de către conducătorul subdiviziunii a unui act juridic nefondat, care a cauzat prejudicii materiale companiei. Vinovăția intimatului se probează prin totalitatea actelor semnate de Bușuleac Mihail în virtutea deținerii funcției, încercarea de a se eschiva de la responsabilitatea privind dispunerea și autorizarea construcției unui gard neautorizat pe teren străin, prin inducerea în eroare privind semnătura aplicată.

Cu referire la termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, au reiterat că constatarea abaterii disciplinare a avut loc în urma a doua controale – extern și intern. În acest sens, art. 209 alin. (2) Codul muncii, prevede că, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare, iar în urma controlului economico-financiar – după expirarea a 2 ani de la data comiterii. Respectiv, termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu a fost încălcat.

Cît privește achitarea prejudiciului material pentru lipsa forțată de la serviciu au reiterat, că această constatare a instanței de judecată este eronată, întrucît Mihail Bușuleac a solicitat modificarea temeiului de desfacere a contractului individual de muncă din concediere în baza art. 86 alin. (1) li o) din Codul muncii în demisie, însă nu a specificat cu ce dată urmează să fie demis, respectiv data desfacerii contractului individual de muncă fiind 31 martie 2014. În acest caz, nu poate fi încasat prejudiciu material pentru lipsa forțată de la muncă.

Cît privește încasarea diferenței de salariu neachitată, compensația de întârziere în cuantum de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere au invocat că a fost încălcat termenul de prescripție și nu a fost respectată procedura prealabilă. De asemenea, au conchis că baza de calcul a salariului a fost modificată prin Hotărîrea Consiliului de Administrație nr. 29 din 17 iunie 2013, care a fost adusă la cunoștința salariaților, inclusiv și intimatului sub semnătură, acceptînd astfel modificarea salariului, fără a înainta careva obiecții în acest sens și fără a contesta hotărîrea dată. Respectiv, orice recalculare precum calculul efectuat de către intimat și admis de instanța de judecată, ignorînd existența legală și necontestată a Hotărîrii Consiliului de Administrație nr. 29 din 17 iunie 2013, nu demonstrează decît admiterea unor pretenții aleatorii, fără suport legal.

La 07 iunie 2016 Bușuleac Mihail a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat declararea recursului depus de compania internațională de asigurări "Asito" societate pe acțiuni ca inadmisibil. În motivarea referinței a declarat că atât hotărîrea instanței de fond cât și decizia instanței de apel sunt legale, emise în conformitate cu legislația în vigoare. De asemenea, a reiterat că temeiurile recursului declarat de avocatul Botnari Veaceslav în interesele companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 15 martie 2016. Potrivit scrisorii nr. 17563-4 din 28 martie 2016 copia deciziei a fost expediată părților la 28 martie 2016, însă la materialele cauzei nu este dovada recepționării acesteia de către părți. Cererea de recurs a fost depusă la 03 mai 2016, respectiv, recursul se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Botnari Veaceslav în interesele companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Botnari Veaceslav în interesele companiei internaționale de asigurări "Asito" societate pe acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari